

Vraag: Waarover gaat het binden en ontbinden in Matth. 18:18?

Antwoord:

In Matth. 18:18 staat:

“Voorwaar zeg Ik u: Al wat gij op de aarde binden zult, zal in den hemel gebonden wezen; en al wat gij op de aarde ontbinden zult, zal in den hemel ontbonden wezen”.

Deze woorden spreekt de Here Jezus tot Zijn discipelen (Matth. 18:1). Door de paralleltekst in Matth. 16 krijgen we meer duidelijkheid omtrent de betekenis van het binden en ontbinden. Matth. 16:19 luidt:

“En Ik zal u geven de sleutelen van het Koninkrijk der hemelen; en zo wat gij zult binden op de aarde, zal in de hemelen gebonden zijn; en zo wat gij ontbinden zult op de aarde, zal in de hemelen ontbonden zijn”.

Uit het verband blijkt, dat de Here Jezus dit zegt tot Petrus, de “voorman” van de discipelen (later apostelen). De Here Jezus zegt tot hem in Matth. 16:18:

“En Ik zeg u ook, dat gij zijt Petrus, en op deze petra zal Ik Mijn Gemeente bouwen, en de poorten der hel (d.w.z. het dodenrijk) zullen dezelve niet overweldigen.”

Een gelovige van de Gemeente (het lichaam van Christus) komt bij diens ontslapen nooit in het dodenrijk terecht; maar gaat naar de Heer in de hemel (vgl. Fil. 1:23), omdat we daar met Christus nu reeds gezet zijn (Ef. 2:6).

De Petra (= Steenrots), die de Heer bedoelt, is Hij Zelf (1 Kor. 10:4). Hij is het Fundament (de Rots) van de Gemeente, over Wie de apostelen en profeten later zouden spreken (vgl. 1 Kor. 3:11; Ef. 2:20). De totstandkoming van de Gemeente (het lichaam van Christus) is begonnen bij de opstanding van onze Heer, want Hij is het Hoofd ervan (Ef. 1:20-23; Kol. 1:18).

Aan Petrus zou de Heer de sleutels van het Koninkrijk der hemelen geven. “Sleutels” zijn er om te openen en te sluiten (Opb. 3:7). Men moet wederom geboren zijn om dat Koninkrijk in te gaan. Wedergeboorte is mogelijk sinds Christus’ opstanding (1 Petr. 1:3).

Jezus Christus is de Koning van dat Koninkrijk en tevens de Middelaar van het Nieuwe Verbond. Petrus was de apostel, die als eerste (mede namens de andere apostelen en in opdracht van zijn Heer) mocht spreken over het Koninkrijk, de aanvang van het nieuwe verbond.

Daarna spreekt onze Heiland over het binden en ontbinden.

Het gaat hier over de overgang van het oude verbond (de wet) naar het nieuwe verbond (de genade). Het spreekt over de aanvang van het Koninkrijk sinds de opstanding van Christus. Petrus krijgt de sleutels van het Koninkrijk. Hij is degene, die als “voorman” van de apostelen, het evangelie zal prediken en daarmee de aanvang van het nieuwe verbond en het koninkrijk zal verkondigen.

We lezen hiervan in Handelingen:

- * Hand. 2: Na de opstanding van Christus predikt Petrus op de Pinksterdag tot de Israëlitische mannen, die in Jeruzalem waren om het wekenfeest te vieren. De gekruisigde Jezus is door de opstanding uit de doden door God tot Heer en tot Christus gemaakt (Hand. 2:36).

“Christus” betekent “Gezalfde” en dat duidt onder meer op het koningschap (een koning werd gezalfd met olie).

- * Hand. 3: Petrus (met Johannes) predikt tot de joden in de tempel en roept hen op om zich te bekeren, zodat de tijden der verkoeling en der wederoprichting aller dingen (nl. het nieuwe verbond voor Israël: Jer. 31:31) zouden aanvangen bij Christus' komst uit de hemel (3:17-21).
- * Hand. 8:14 en 9:32: Petrus verkondigt in Samaria en omstreken.
- * Hand. 10: Petrus brengt het evangelie aan Cornelius, de Romeinse hoofdman en zijn familie en vrienden. In Hand. 15:7 zegt hij: God heeft mij verkoren, opdat de heidenen door mijn mond het woord des Evangelies zouden horen en geloven. Volgens Petrus moet men het juk (der wet: vgl. Gal. 5:1) niet op de hals van de gelovigen uit de heidenen leggen. Dat is een juk, dat de vaders van Israël evenmin hebben kunnen dragen. Dus: geen wet, maar genade (Hand. 15:10,11).

“Binden” wil zeggen: het bindend verklaren van hetgeen nu van kracht geworden is. Dat is: het nieuwe verbond, nl. het Koninkrijk Gods en daarmee de roeping van de Gemeente. Gelovigen zijn nu dienaren van het nieuwe verbond geworden (2 Kor. 3:6). Het aanbreken van het nieuwe verbond heeft het eerste verbond (de wet) oud gemaakt (Hebr. 8:13).

“Ontbinden” wil zeggen: het beëindigen van hetgeen van kracht is geweest. Dat is het oude verbond, nl. de wet. Die wet was een huwelijksverbond tussen de HEERE en Israël (Jer. 31:32).

Wat gij binden zult op aarde (de prediking het nieuwe verbond, het Koninkrijk), zal in de hemelen gebonden zijn (die prediking is naar de wil van God, Die in de hemel woont; het is in overeenstemming met Zijn plan). Wat gij ontbinden zult op aarde (de prediking van het einde van het oude verbond, de wet), zal in de hemelen ontbonden zijn (God stemt in met de beëindiging van de wet).

Het oude verbond is beëindigd door de kruisdood van onze Heiland: Kol. 2:14; Ef. 2:15; Rom. 10:4. Matth. 5:17: De wet en de profeten zijn door de Heer vervuld (voleindigd). De prediking van het einde der wet komt overeen met het óntbinden van hetgeen op aarde is. De verkondiging van de aanvang van het nieuwe verbond, waarvan Jezus Christus de Middelaar is (Hebr. 9:15 en 12:24), komt overeen met het b́inden van hetgeen op de aarde is.